

Ombygningen koster 350,000 Kr., og det turde dog være ganske indlysende, at naar man ved Projekteringen af en Ombygning af en gammel Bygning i det ene Tilfælde forudsætter, at man kan bruge 350,000 Kr., og i det andet Tilfælde, at man kun maa bruge 150,000 Kr., kan Resultatet ikke blive det samme. For øvrigt skal jeg ikke kunne sige, om den Undersøgelse, der er foretaget fra Ingeniørkorpsets Side, har været saa indgaaende, som jeg føler mig overbevist om, at den har været fra Arkitektens og de Mænds Side, der har bistaaet ham. Det ærede Medlem anførte — jeg ved ikke, hvad der skulde ligge deri —, at efter at man fra Ministeriets Side havde undladt at gaa til de paagældende Myndigheder indenfor Ministeriet, i dette Tilfælde Ingeniørkorpset og Lægekorpset, havde man henvendt sig til en ganske privat Mand. Jeg maa sige, at jeg forstaaar ikke dette Ræsonnement, thi i det Øjeblik, et Ministerium har engageret — in casu en Arkitekt, er han efter min Mening lige saa autoriseret som f. Eks. Chefen for Ingeniørkorpset. Han er en af Krigsministeriet for dette bestemte Formaal antagen Mand og har derigennem sin Autorisation. Han er ikke just en Privatmand, der er kommet tilløbende af sig selv uden at være kaldet. Naar man ligeledes henkaster dette med disse to fremmede Mennesker, disse to Haandværkere, der har været med, saa er det heller ikke rigtigt. De er paa almindelig forretningsmæssig Maade tilkaldte til at foretage en Undersøgelse, og jeg føler mig overbevist om, at den er foretaget baade samvittighedsfuldt og indgaaende, saa indgaaende, som Forholdene har tilladt det.

Med Hensyn til Lægernes Erklæring forholder det sig noget anderledes, end det ærede Medlem sagde. Thi det maa efter min Mening holdes Lægekorpset til gode, at det Grundlag, det udtaler sig paa, er et helt andet end det, Arkitekten og Ingeniørkorpset har udtalt sig paa. Lægekorpset har nemlig fremsat sin Erklæring paa Grundlag af den Opfattelse, det har af den nuværende Tilstand i Garnisonssygehuset, og jeg forstaaar særdeles vel, at fra et lægeligt Standpunkt kan man ikke faa en anden Opfattelse, end at det er uforvarligt at benytte det til Hospital en eneste Dag længere end allerhøjest nødvendigt. Netop ud fra det Synspunkt har Lægerne udtalt sig, og jeg giver dem ganske Medhold deri. Men vi kan ikke forlange, at Lægerne skal raade over saa stor bygningsteknisk Indsigt, at de skulde kunne

slutte, at til Trods for, at Forholdene er saa fortvivlede, som de er, er det særdeles vel muligt at foretage en Ombygning, som vil føre til et forsvarligt Resultat. Dertil skal man have Bygningsteknikere. Og naar jeg saa hører, hvad Bygningsteknikerne har sagt, føler jeg mig ganske beroliget, og jeg vil anbefale de ærede Medlemmer i dette høje Ting at føle den samme Beroligelse.

Med Hensyn til min Fejlregning eller den forkerte Opstilling af denne Rentes-Rente-Beregning maa jeg sige, at jeg har ingen Fejl gjort i saa Henseende. Det er stillet ganske rigtigt op. Thi man har ikke uden videre Lov til at regne med, naar Talen er om at opføre et Hospital for Københavns Garnison, begge Værnetaget under eet, at saa kan man anvende Søkvæsthusfonden dertil. Denne Fond hviler paa en ganske bestemt Fundats, og man ved ikke, om man har Lov til at gøre det; det er noget, som ingenlunde er juridisk afgjort den Dag i Dag. Jeg ved vel, at der allerede er gjort Indgreb i denne Fond, men der er ogsaa blevet stærkt protesteret imod det fra den Side, hvor man mente sig kaldet til at forsvare Fondens Uangribelighed. Jeg erindrer om, at Fonden er noget for sig og Statskassen noget for sig. Man kan ikke uden videre tage af Fonden til Opførelse af et Hospital, hvortil Udgiften i første Linie maa være at paabyrde Statskassen.

Idet jeg foreløbig skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, skal jeg blot sige til det ærede Medlem, at vedkommende Arkitekt, som af Ministeriet er engageret til eventuelt at være Bygmester her, jo ikke er saa overordentlig ukendt. Men København er efterhaanden blevet en stor By, og det kan godt være, at der er store Mænd i den store By, som ikke kender hinanden. Det er jo f. Eks. ogsaa muligt, at Arkitekten ikke kender det ærede Medlem.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Spørgsmaalet om et nyt Garnisonssygehus er jo gammelt. Det blev rejst for ca. 30 Aar siden, og der blev nedsat en Kommission til at undersøge, hvorledes man skulde komme til en bedre Ordning af Sygehusforholdene for Hæren og Flaaden. I 1898 blev der afgivet en Betænkning om denne Sag, som gik ud paa, at det var rettest at etablere et Sygehus for Flaaden for sig og et Sygehus for Hæren. Da man ikke kunde blive enig, idet andre ønskede et for begge Værn fælles Sygehus, blev Re-